

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2002

Julkaistu Helsingissä 28 päivänä elokuuta 2002

N:o 715—722

SISÄLLYS

N:o		Sivu
715	Laki Uruguayn itäisen tasavallan kanssa tehdyn sijoitusten edistämistä ja suojaamista koskevan sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	3647
716	Laki sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain muuttamisesta ..	3648
717	Valtioneuvoston asetus poliisin henkilökistereistä annetun asetuksen 9 §:n kumoamisesta ..	3655
718	Valtioneuvoston asetus valtion talousarviosta annetun asetuksen muuttamisesta	3656
719	Valtioneuvoston asetus väylämaksusta	3658
720	Valtioneuvoston asetus sosiaali- ja terveydenhuollon vuoden 2002 voimavaroista annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:n muuttamisesta	3660
721	Valtioneuvoston asetus työntekijäin eläkeasetuksen 3 §:n muuttamisesta	3661
722	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta kalahygieniasta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	3662

N:o 715

Laki

Uruguayn itäisen tasavallan kanssa tehdyn sijoitusten edistämistä ja suojaamista koskevan sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 23 päivänä elokuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Montevideossa 21 päivänä maaliskuuta 2002 tehdyn Suomen tasavallan hallituksen ja Uruguayn itäisen tasavallan hallituksen välisen sijoitusten edistämistä ja suojaamista koskevan sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §
Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

3 §
Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Helsingissä 23 päivänä elokuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ulkomaankauppaministeri *Jari Vilén*

HE 64/2002
UaVM 21/2002
EV 107/2002

N:o 716

Laki

sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 23 päivänä elokuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta 3 päivänä elokuuta 1992 annetun lain (733/1992) 6 §:n 1 momentin 3 kohta, 22 §:n 1 momentti, 24 §:n 2 momentti ja 25 §:n 2 momentti, sellaisena kuin niistä ovat 6 §:n 1 momentin 3 kohta ja 22 §:n 1 momentti laissa 1114/1998,

muutetaan 6 §:n otsikko, 1 momentin johdantokappale sekä 2 kohta ja 2 momentti, 7 ja 8 §, 4 luvun otsikko, 20 ja 21 §, 22 §:n 2 momentti, 24 §:n 1 momentti, 25 §:n 1 momentti, 26—30 § ja 31 §:n 1 ja 2 momentti, 32 §:n otsikko ja 33 §,

sellaisina kuin niistä ovat 6 §:n otsikko, 1 momentin johdantokappale ja 2 kohta sekä 2 momentti, 7 ja 21 §, 22 §:n 2 momentti sekä 31 §:n 2 momentti mainitussa laissa 1114/1998, 8 § laissa 1150/1996 ja mainitussa laissa 1114/1998, 26 § laissa 1409/2001, 27 § laissa 1279/1999, 29 § osaksi mainitussa laissa 1150/1996 ja laissa 1409/2001, 30 § osaksi mainitussa laissa 1150/1996, 31 §:n 1 momentti mainitussa laissa 1150/1996, 32 §:n otsikko laissa 1145/2000 ja 33 § laissa 125/1999, sekä

lisätään lakiin uusi 2 a §, 6 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 1114/1998, uusi 6 kohta, 6 §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 3 momentti, lakiin uusi 3 a luku sekä 32 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 1145/2000, uusi 2 momentti seuraavasti:

2 a §

Suhde valtionavustuslakiin

Tässä laissa tarkoitettuun valtionavustukseen sovelletaan tämän lain ohella valtionavustuslakia (688/2001) siltä osin kuin tässä laissa niin säädetään.

6 §

Asetus sosiaali- ja terveydenhuollon voimavaroista

Valtioneuvosto antaa kalenterivuositain valtion talousarvioesityksen antamisen yhteydessä asetuksen sosiaali- ja terveydenhuollon

voimavaroista (*voimavara-asetus*). Voimavara-asetus sisältää:

2) kaksivuotiskautta koskien valtionavustuksen määrä erikseen kehittämishankkeisiin ja erikseen perustamishankkeisiin;

6) valtionavustukseen oikeuttavien kehittämishankkeiden valinnassa huomioon otettavat valtakunnalliset painopisteet ja kriteerit.

Voimavara-asetuksen yhteydessä voidaan antaa sosiaali- ja terveyspalveluja tai sosiaali- ja terveydenhuollon tavoitteita ja niiden toteuttamista koskevia tietoja.

Voimavara-asetuksessa voidaan päättää, että osa edellä 1 momentin 2 kohdan mukaisesti määritellyistä kehittämishankkeiden valtionavustuksesta jätetään sosiaali- ja terveysministeriön käytettäväksi.

7 §

Sosiaali- ja terveydenhuollon tavoite- ja toimintaohjelman ja voimavara-asetuksen valmistelu

Tavoite- ja toimintaohjelman ja voimavara-asetuksen valmistelusta huolehtii sosiaali- ja terveysministeriö. Tavoite- ja toimintaohjelman valmistelun yhteydessä on kuultava kuntien keskusjärjestöä sekä tarvittaessa muita viranomaisia ja yhteisöjä.

8 §

Voimavarojen alueellinen jakaminen

Sosiaali- ja terveysministeriö jakaa voimavara-asetuksessa hyväksytyn kehittämishankkeisiin käytettävissä olevan valtionavustuksen ja perustamishankkeisiin käytettävissä olevan valtionavustuksen lääninhallituksille lukuun ottamatta sitä osuutta, joka on 6 §:n 3 momentin perusteella jätetty sosiaali- ja terveysministeriön käytettäväksi.

Lääninhallitukset jakavat sosiaali- ja terveysministeriön niille kohdentaman kehittämishankkeisiin käytettävissä olevan valtionavustuksen sekä perustamishankkeisiin käytettävissä olevan valtionavustuksen edelleen lääninsä alueen kunnille ja kuntayhtymille.

Jakaessaan kehittämishankkeisiin ja perus-

tamishankkeisiin käytettävissä olevat valtionavustuksen määrärahat sosiaali- ja terveysministeriön sekä lääninhallitusten on noudatettava voimavara-asetuksessa hyväksyttyjä perusteita.

3 a luku

Kehittämishankkeiden valtionavustus

19 a §

Kehittämishanke

Kehittämishankkeella tarkoitetaan kunnan tai kuntayhtymän sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämiseksi tarpeellisia toiminnan kehittämistä ja tehostamista sekä toimintatapojen uudistamista tukevia alueellisesti tai valtakunnallisesti merkittäviä tai muutoin laajalti hyödynnettäviä hankkeita.

19 b §

Kehittämishankkeeseen suoritettavan valtionavustuksen saaja

Kunnalle tai kuntayhtymälle voidaan myöntää valtionavustusta sosiaali- ja terveydenhuollon kehittämishankkeiden toteuttamiseen. Kehittämishankkeen toteuttajina voi olla myös useampi kunta yhdessä taikka useampi kuntayhtymä.

Kehittämishankkeen toteuttamiseen voi osallistua myös yksityinen yhteisö tai yhtiö tai henkilö siten kuin 19 e §:ssä säädetään.

19 c §

Voimavarojen hyväksyminen

Kehittämishankkeisiin vuosittain käytettävissä oleva valtionavustuksen määrä hyväksytään valtioneuvoston asetuksessa sosiaali- ja terveydenhuollon voimavaroista.

19 d §

Valtionavustuksen määrä

Kunnalle tai kuntayhtymälle voidaan myöntää valtionavustusta enintään 50 pro-

senttia siitä osuudesta, jolla kunta, kuntayhtymä, kunnat taikka kuntayhtymät osallistuvat hankkeen rahoittamiseen.

Kehittämishankkeen kokonaiskustannusten tulee olla vähintään 50 000 euroa, ellei erityisistä syistä muuta johdu.

Valtionavustus ei saa yhdessä muiden julkisten tukien kanssa ylittää 1 momentissa määritellyä 50 prosentin osuutta kuntien osuudesta eikä Euroopan yhteisön tai Suomen lainsäädännössä säädettyä valtionavustuksen tai muun julkisen tuen enimmäismäärää.

19 e §

Valtionavustuksen hakeminen

Valtionavustusta on haettava lääninhallitukselta kirjallisella hakemuksella kunkin kalenterivuoden loppuun mennessä. Hakemus voi koskea kahden seuraavan vuoden hankkeita. Hakijana voi olla joko kunta tai kuntayhtymä.

Hakemuksesta tulee käydä ilmi:

- 1) kehittämishankkeen tavoite ja sisältö;
- 2) kaikki kehittämishankkeen toteuttamiseen osallistuvat tahot;
- 3) kehittämishankkeen hallinnoinnista vastaava kunta tai kuntayhtymä;
- 4) hankkeen kokonaisrahoitus, kuntien ja kuntayhtymien rahoitusosuus sekä muiden rahoittajatahojen rahoitusosuus;
- 5) hankkeen kokonaiskustannukset;
- 6) hankkeen toteuttamisen arvioitu aika-
taulu; sekä
- 7) miten arviointi toteutetaan.

Tarkempia säännöksiä valtionavustushakemuksen yksityiskohdista voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

19 f §

Valtionavustuspäätös

Lääninhallitus tekee helmikuun loppuun mennessä kirjallisen avustuspäätöksen kyseessä olevan vuoden kehittämishankkeista sekä ehdollisen avustuspäätöksen seuraavan vuoden kehittämishankkeista.

Valtionavustuspäätöksestä tulee käydä ilmi valtionavustuksen:

- 1) saaja;
- 2) kehittämishankkeen tavoite ja sisältö;
- 3) kehittämishankkeen arvioidut kokonaiskustannukset ja kunkin rahoittajan osuus;
- 4) valtionavustuksen perusteeksi hyväksytyt kustannukset;
- 5) kehittämishankkeen ja siihen myönnetyn valtionavustuksen ajoittuminen useammalle vuodelle;
- 6) muut mahdolliset valtionavustuksen myöntämisen ja maksamisen sekä käytön valvonnan perusteet.

Tarkempia säännöksiä valtionavustuspäätöksen yksityiskohdista voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

19 g §

Kehittämishankkeeseen suoritettavan valtionavustuksen maksaminen

Valtionavustus maksetaan avustuksen saajalle yhtenä tai useampana eränä kustannusten ajoittumisen perusteella. Valtionapuviranomainen voi päättää, että valtionavustus tai osa siitä maksetaan toteutuneiden kustannusten perusteella sen jälkeen, kun avustuksen käytöstä on esitetty valtionapuviranomaiselle hyväksyttävä selvitys.

Valtionavustuspäätöksessä voidaan maksatus jakaa useammalle vuodelle hankkeen arvioidun keston mukaisesti. Valtionavustuksen maksatusaikataulusta tulee muutoinkin päättää valtionavustuspäätöksessä.

Valtionavustuksen saajan tulee antaa lääninhallitukselle valtionavustuksen maksamiseksi oikeat ja riittävät tiedot.

19 h §

Valtionavustusselvitys

Valtionavustusta saaneesta kehittämishankkeesta sekä sen etenemisestä ja toteuttamisesta sekä kustannuksista on hallinnoinnista vastaavan kunnan tai kuntayhtymän tehtävä selvitys lääninhallitukselle. Selvitys

tulee antaa kuuden kuukauden kuluessa hankkeen päättymisestä.

19 i §

Valtionavustuslain eräiden säännösten soveltaminen

Kehittämishankkeiden valtionavustukseen sovelletaan lisäksi seuraavia valtionavustuslain säännöksiä:

- 1) 14 § valtionavustuksen saajan tiedonantovelvollisuudesta;
- 2) 15 § valtionapuviranomaisen valvonta-tehtävästä;
- 3) 16 § tarkastusoikeudesta;
- 4) 17 § tarkastuksen suorittamisesta;
- 5) 18 § virka-avusta;
- 6) 19 § maksatuksen keskeytyksestä;
- 7) 20 § 1 momentti valtionavustuksen palauttamisesta;
- 8) 21 § velvollisuudesta valtionavustuksen takaisinperintään;
- 9) 24 § korosta;
- 10) 25 § viivästyskorosta;
- 11) 26 § palautettavan määrän kohtuullis-tamisesta
- 12) 28 § takaisinperinnän määräajasta;
- 13) 29 §:n 2 momentti palautusvelvollisuu-den vanhenemisestä; sekä
- 14) 30 § kuittauksesta.

19 j §

Valtionavustuspäätöstä koskeva muutoksen-haku

Tämän lain mukaiseen kehittämishankkeiden valtionavustusta koskevaan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla. Valtionapu-viranomaisen päätökseen saa siihen tyytymätön asianosainen hakea oikaisua 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Oikaisuvaatimus tehdään päätöksen tehneelle viranomaiselle.

Oikaisuvaatimuksesta annettuun päätökseen saa valittamalla hakea muutosta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

4 luku

Perustamishankkeiden valtionavustus

20 §

Perustamishankkeeseen suoritettavan valtionavustuksen saaja ja perustamishankkeen edellytykset

Kunnalle ja kuntayhtymälle voidaan suorittaa valtionavustusta sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämiseksi tarpeellisiin perustamishankkeisiin, jos hanke on välttämätön kunnan tai kuntayhtymän sosiaali- ja terveyspalvelujen turvaamiseksi tai edellä 3 a luvun 19 a §:ssä tarkoitetun toiminnallisen kehittämishankkeen toteuttamiseksi. Lisäksi edellytetään, että hankkeen kokonaiskustannukset ovat vähintään 300 000 euroa.

21 §

Perustamishanke

Perustamishankkeella tarkoitetaan toiminnallisen kokonaisuuden muodostavaa tilojen rakentamista, hankintaa, peruskorjausta tai muun omaisuuden hankintaa taikka niitä vastaavaa toimenpidettä, jos toimenpiteen arvioidut kustannukset ovat vähintään voimavara-asetuksessa vahvistetun määrän suuruiset. Maa-alueen hankkimista ei pidetä perustamishankkeena.

Perustamishankkeena voidaan pitää myös sellaista 1 momentissa tarkoitettua toimenpidettä, jonka arvioidut kustannukset ovat 20 §:ssä määriteltyä alarajaa pienemmät, jos kunnan asukkaille välttämättömän hankkeen rahoitus muodostuisi kunnan tai kuntayhtymän jäsenkuntien asukasmäärän ja taloudellisen aseman vuoksi kunnalle tai kuntayhtymälle erityisen rasittavaksi.

22 §

Perustamishankkeiden hyväksyminen

Voimavara-asetuksessa hyväksytään perus-

tamishankkeisiin käytettävissä olevan valtionavustuksen taso.

24 §

Perustamishankkeiden suunnittelu

Kunnan ja kuntayhtymän on toimitettava vuoden loppuun mennessä lääninhallitukselle suunnitelmansa seuraavan kahden vuoden aikana toteutettavista perustamishankkeista.

25 §

Perustamishankkeen toteuttaminen

Perustamishanke on aloitettava sinä vuonna, jona se on vahvistettu toteutettavaksi.

26 §

Perustamishankkeiden valtionavustus

Perustamishankkeisiin suoritetaan valtionavustusta enintään lääninhallituksen vahvistamiin kustannuksiin. Kustannuksiin ei sisälly arvonlisäveron osuutta. Jos hankkeen toteutuneet kustannukset alittavat lääninhallituksen vahvistamat kustannukset, suoritetaan valtionavustus toteutuneisiin kustannuksiin. Valtionavustusta ei kuitenkaan suoriteta voimavara-asetuksessa hyväksytyn määrän alittaviin perustamishankkeisiin, ellei kysymyksessä ole 21 §:n 2 momentissa tarkoitettu perustamishanke.

27 §

Valtionavustuksen suuruus

Perustamishankkeiden valtionavustus on 25—50 prosenttia 26 §:ssä tarkoitetuista kustannuksista. Valtionavustus määräytyy kuntien valtionosuuslain 7 §:n mukaisesti kunnan asukasta kohden lasketun tasatun laskennallisen verotulon (*tasattu verotulo*) perusteella. Kunta saa valtionavustusta 50 prosenttia, jos sen tasattu verotulo on tasausrajalla. Jos tasattu verotulo ylittää tasausrajan, valtion-

avustus määräytyy siten, että kukin tasausrajasta laskettu vähintään yhden prosentin suuruinen tasatun verotulon kasvu vähentää valtionavustusta yhdellä prosenttiyksiköllä siihen saakka, kunnes valtionavustus on 25 prosenttia. Valtionavustusprosentti määräytyy perustamishankkeen vahvistamisvuodelle määritellyn tasatun verotulon perusteella. Milloin kyse on kahden tai useamman kunnan yhteisestä taikka kuntayhtymän perustamishankkeesta, valtionavustus määräytyy kunkin kunnan osuuteen tämän kunnan valtionavustusprosentin mukaan.

28 §

Perustamishankkeeseen suoritettavan valtionavustuksen maksatus

Perustamishankkeeseen suoritettava valtionavustus maksetaan kunnalle tai kuntayhtymälle kuukausittain viimeistään kuukauden 20 päivänä pääsääntöisesti yhtä suurissa erissä hankkeen arvioituna toteuttamisaikana. Ensimmäinen erä suoritetaan hankkeen aloitusta koskevan ilmoituksen saapumista seuraavan kuukauden aikana.

29 §

Valtionavustus selvitys ja -päätös

Perustamishankkeeseen suoritettavan lopullisen valtionavustuksen määrittämiseksi kunnan tai kuntayhtymän on tehtävä lääninhallitukselle selvitys toteutetuista hankkeista ja niiden kustannusten yhteismäärästä. Selvitys toteutuneista kustannuksista on toimitettava lääninhallitukselle viimeistään perustamishankkeen valmistumista seuraavan vuoden toukokuun 31 päivänä. Selvitys on kuitenkin aina toimitettava viimeistään kolmen vuoden kuluessa hankkeen aloittamisesta. Jos hanke on tällöin edelleen keskeneräinen, voi lääninhallitus hakemuksen perusteella erityisestä syystä antaa enintään kaksi vuotta lisää aikaa selvityksen antamiseksi.

Lääninhallituksen on tehtävä päätös perustamishankkeeseen suoritettavasta lopullisesta valtionavustuksesta kahden kuukauden kuluessa valtionavustus selvityksen saapumisesta.

Jos lopullinen valtionavustus sovellettavien laskentaperusteiden mukaan poikkeaa vähemmän kuin 200 euroa 28 §:n mukaisesti maksetun valtionavustuksen määrästä, ei erotusta makseta eikä peritä takaisin.

30 §

Perustamishankkeeseen saadun valtionosuuden tai -avustuksen palautus

Perustamishankkeeseen saatua valtionosuutta tai -avustusta vastaava suhteellinen osa hankitun omaisuuden käyvästä arvosta voidaan kokonaan tai osaksi määrätä palautettavaksi valtiolle, jos hankittu omaisuus luovutetaan taikka jos toiminta lopetetaan tai omaisuuden käyttötarkoitusta muutetaan pysyvästi eikä omaisuutta käytetä muuhun valtionosuuteen tai -avustukseen oikeuttavaan toimintaan. Valtionosuutta tai -avustusta ei kuitenkaan voida periä takaisin sellaisella perusteella, joka on syntynyt myöhemmin kuin 15 vuoden kuluttua hankkeen valtionosuus- tai -avustusselvityksen antamisesta.

Jos omaisuus, johon on saatu valtionosuutta tai -avustusta, tuhoutuu tai vahingoittuu, voidaan valtionosuutta tai -avustusta vastaava suhteellinen osa vakuutus- tai muusta korvauksesta kokonaan tai osaksi määrätä palautettavaksi valtiolle tai vähentää uuden perustamishankkeen valtionosuudesta tai -avustuksesta.

Palautusvelvollisuudesta ja korvauksen vähentämisestä päättää sosiaali- ja terveysministeriö. Palautettava valtionosuus tai -avustus on suoritettava viimeistään päätöksessä määrättävänä eräpäivänä. Valtionosuuden tai -avustuksen saajan on ilmoitettava ministeriölle kuuden kuukauden kuluessa 1 ja 2 momentissa tarkoitettua olosuhteiden muuttumisesta. Jos myöhemmin käy ilmi, ettei ilmoitusta ole tehty määräajassa, on valtionosuutta tai -avustusta vastaava suhteellinen osa omaisuuden arvosta palautettava valtiolle valtionavustuslain 24 §:ssä säädettyine korkeineen olosuhteiden muuttumisesta lukien, jollei ministeriö erityisestä syystä toisin päättä.

31 §

Voimavarojen vahvistaminen

Lääninhallitus vahvistaa kunnan ja kuntayhtymän toimintavuonna aloitettavat perustamishankkeet ja valtionavustuksen määräämisen perusteena olevat kustannukset.

Lääninhallituksen on annettava kunnalle ja kuntayhtymälle perustamishankkeiden vahvistamisen yhteydessä ennakkoratkaisu toimintavuotta seuraavana vuonna aloitettavista perustamishankkeista ja valtionavustuksen määräämisen perusteena olevista kustannuksista. Ennakkoratkaisu sitoo lääninhallitustaan vahvistaessa seuraavana vuonna aloitettavat hankkeet, jollei valtion talousarviosta tai voimavara-asetuksesta muuta johdu.

32 §

Kuntien valtionosuuslain ja valtionavustuslain eräiden säännösten soveltaminen

Perustamishankkeiden valtionavustuksiin sovellettaisiin lisäksi seuraavia valtionavustuslain säännöksiä:

- 1) 20 §:n 1 momentin säännöksiä valtionavustuksen palauttamisesta;
- 2) 21 §:n säännöksiä velvollisuudesta valtionavustuksen takaisinperintään;
- 3) 24 §:n säännöksiä korosta;
- 4) 25 §:n säännöksiä viivästyskorosta;
- 5) 26 §:n säännöksiä kohtuullistamisesta;
- 6) 28 §:n säännöksiä takaisinperinnän määräajasta;
- 7) 29 §:n 2 momentin säännöksiä vanhenemisesta; sekä
- 8) 30 §:n säännöksiä kuittauksesta.

33 §

Oikaisumenettely

Milloin kunta tai kuntayhtymä on tyytymättömän kuntien valtionosuuslain 16 §:ssä tarkoitettuun päätökseen valtionosuuden myöntämisestä, perustamishankkeen valtionavustusta koskevaan päätökseen tai päätökseen lastensuojelun suurten kustannusten tasaami-

seen tarkoitettusta korvauksesta, kunnalla tai kuntayhtymällä on oikeus kolmen kuukauden kuluessa päätöksestä tiedon saatuaan tehdä päätöksen tehneelle valtionapuviranomaiselle kirjallinen vaatimus päätöksen oikaisemisesta. Päätökseen on liitettävä oikaisuvaatimusosoitus.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Helsingissä 23 päivänä elokuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ennen tämän lain voimaantuloa vahvistettuihin perustamishankkeisiin sekä vuonna 2003 vahvistettaviin perustamishankkeisiin sovelletaan kuitenkin edelleen tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Lain 30 §:ää sovelletaan kuitenkin 1 päivästä tammikuuta 2003.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Peruspalveluministeri *Eva Biaudet*

N:o 717

Valtioneuvoston asetus
poliisin henkilökäistereistä annetun asetuksen 9 §:n kumoamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä elokuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sisäasiainministeriön esittelystä, säädetään:

1 §
Tällä asetuksella kumotaan poliisin henkilökäistereistä 15 päivänä syyskuuta 1995 annetun asetuksen (1116/1995) 9 §, sellaisena kuin se on asetuksessa 1144/1998.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2002.

Helsingissä 22 päivänä elokuuta 2002

Sisäasiainministeri *Ville Itälä*

Hallitusneuvos Aulis Gerlander

N:o 718

Valtioneuvoston asetus**valtion talousarviosta annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä elokuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiovarainministeriön esittelystä, *muutetaan* valtion talousarviosta 11 päivänä joulukuuta 1992 annetun asetuksen (1243/1992) 27 §:n 2 momentti, 28—30, 33 ja 34 §, 35 §:n 2 momentti, 36 §:n 1 momentti ja 37 §, niistä 34 § sellaisena kuin se on asetuksessa 823/1997, seuraavasti:

5 luku

Maksuliike

27 §

Jollei jäljempänä toisin säädetä, valtion maksuliike tulee hoitaa sen tai niiden luotolaitosten tai muiden maksuliikettä harjoittavien yhteisöjen välityksellä, joiden kanssa valtio on tehnyt sopimuksen valtion maksuliikkeen hoitamisesta (*valtion maksuliikepankki*). Valtiovarainministeriön luvalla voidaan maksuliikkeen hoitamisessa erityisestä syystä käyttää muutakin välitystapaa.

28 §

Tilivirastolla tulee olla maksuliikettään varten erikseen tulotili ja menotili. Jos tilivirastolla on useita tulotilejä ja menotilejä, tulee tilivirastolla olla myös yleinen tulotili ja yleinen menotili.

Jos tilivirastolla on useita tulotilejä, on ne tyhjennettävä päivittäin tiliviraston yleiselle tulotilille. Jos tilivirastolla on useita menotilejä, katetaan ne päivittäin tiliviraston yleiseltä menotililtä.

Tiliviraston yleinen tulotili tyhjennetään päivittäin valtion yleiselle tulotilille. Tilivi-

raston yleiselle menotilille siirretään päivittäin kate valtion yleiseltä menotililtä. Jos tilivirastolla on vain yksi tulotili, tyhjennetään myös se valtion yleiselle tulotilille päivittäin. Jos tilivirastolla on vain yksi menotili, siirretään kate myös sille päivittäin valtion yleiseltä menotililtä.

Tilien tyhjentämisestä ja katteen siirtämisestä valtiokonttori antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset. Valtion yleinen tulotili ja valtion yleinen menotili ovat valtiokonttorin hoidossa.

29 §

Tiliviraston on avattava tulotilit ja menotilit asianomaisen viraston tai laitoksen nimiin taikka erityisestä syystä viranomaisen nimiin. Tilivirasto hyväksyy maksuliiketilien käyttäjät.

30 §

Valtion sekkitiliä pidetään Suomen Pankissa ja sitä hoitaa ja käyttää valtiokonttori. Otot valtion sekkitililtä tehdään maksumääräyksiä käyttäen.

33 §

Valtion omia varoja sekä muita valtion hallussa olevia varoja saa, jollei toisin ole

säädetty, tallettaa luottolaitokseen ainoastaan valtiovarainministeriön luvalla.

34 §

Jos Suomen Pankissa olevalle valtion sek-
kitilille tai valtion yleiselle tulotilille kertyy
varoja enemmän kuin valtion maksuliikkeen
hoitamista varten on tarpeen, valtiovarainmi-
nisteriö päättää näiden varojen tallettamisesta
tai muusta sijoittamisesta korkoa tuottavalla
tavalla. Valtiovarainministeriö päättää myös
ulkomaisesta lainasta saatujen valuuttavaro-
jen sijoittamisesta samoin kuin ulkomaisen
lainan takaisinmaksuun varautumiseksi han-
kittujen valuuttavarojen sijoittamisesta. Val-
tiovarainministeriö voi määräämällään ehdoil-
la antaa edellä tarkoitetun sijoitustoiminnan
kokonaan tai osaksi valtiokonttorin tehtäväk-
si.

35 §

Rahastojen maksuliike hoidetaan asian-

Helsingissä 22 päivänä elokuuta 2002

omaisen tiliviraston maksuliiketilien tai kas-
san välityksellä.

36 §

Tiliote, kuitti tai valtiokonttorin hyväksy-
mä muu tosite on todistuksena suorituksesta,
kun maksaminen on tapahtunut talletuspankin
välityksellä.

37 §

Virastossa ja laitoksessa maksettavista pal-
koista, palkkioista ja eläkkeistä on laadittava
luettelo. Palkat, palkkiot ja eläkkeet makse-
taan tilisiirtona saajan määräämään luottolai-
tukseen, jollei muuhun menettelyyn ole ai-
hetta. Palkkakirjanpidosta ja palkkalasken-
nasta antaa valtiokonttori tarvittaessa tarkem-
pia määräyksiä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä
syyskuuta 2002.

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

Lainsäädäntöneuvos Hannu Taipale

N:o 719

Valtioneuvoston asetus
väylämaksusta

Annettu Helsingissä 22 päivänä elokuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä, säädetään 16 päivänä elokuuta 2002 annetun väylämaksulain (708/2002) nojalla:

1 §

Ulkomaanliikenteen väylämaksu

tettu ulkomaanliikenteen kertamaksu määräytyy perusmaksuina (*pm*) ja maksuyksikköinä (*my*) seuraavasti:

Väylämaksulain (708/2002) 7 §:ssä tarkoi-

Jääluokka	Aluksen nettovetoisuus					
	alle 2 000	2 000—9 999		10 000 tai isompi		
	my euroa	pm euroa	my euroa	pm euroa	my euroa	
I A Super	1,68	3 360	1,43	14 800	1,26	
I A	3,36	6 720	2,86	29 600	2,52	
I B	5,65	11 300	4,81	49 780	4,24	
I C	7,55	15 100	6,42	66 460	5,67	
II	8,49	16 980	7,22	74 740	6,37	
III	9,44	18 880	8,02	83 040	7,08	

pm = maksu nettovetoisuuden alarajan kohdalla

my = maksu nettovetoisuuden yksiköltä, joka ylittää alarajan

Kertamaksua ei kanneta siltä osin kuin kertamaksu ylittää 109 140 euroa.

Koneettoman aluksen kertamaksu on puolet jääluokan III kertamaksusta.

2 §

Kotimaanliikenteen väylämaksu

kuuluviissa aluksissa tulee olla merialueelle tarkoitettu VHF-puhelin.

Väylämaksulain 8 §:ssä tarkoitettu kotimaanliikenteen vuosimaksu määräytyy siten, että maksuyksikkö, 5 euroa 80 senttiä, kerrotaan aluksen nettovetoisuudella. Alus, jonka nettovetoisuus on alle 1 000, maksaa kuitenkin vain puolet edellä mainitusta maksusta.

3 §

Varustevaatus

Jääluokkiin I A Super, I A, I B, I C ja II

4 §

Jääluokan vahvistamista ja jääluokkatodistuksen antamista varten tarvittavat tiedot ja selvitykset

Jääluokan vahvistamista ja jääluokkatodistuksen antamista varten on laivanisännän annettava Merenkululaitoksen tarkastajalle tai laitoksen valtuuttamalle ulkopuoliselle tarkastajalle seuraavat tiedot ja selvitykset:

- 1) mittakirja;
- 2) lastiviivakirja;
- 3) voimassa oleva luokitustodistus liittei-

neen sekä edellisen vuosikatsastuksen raportti, joka jääluokkatodistuksen antamispäivänä ei saa olla vuotta vanhempi;

4) Merenkululaitoksen päätös aluksen jääluokasta, jos sellainen on annettu;

5) virallinen todistus aluksen konetehosta mahdollisine rajoituksineen;

6) virallinen todistus tai päällikön kirjallinen ilmoitus aluksen kantavuudesta;

7) selvitys aluksen radiopuhelinlaitteesta; sekä

8) muut tarkastajan jääluokan vahvistamista ja jääluokkatodistuksen antamista varten tarpeelliseksi katsomat tiedot ja selvitykset.

5 §

Jääluokkasyyveys

Jääluokka tulee vahvistaa mittakirjan nettovetoisuutta vastaavan lastiviivakirjan syvyyksen mukaisesti.

6 §

Alusyhdistelmä

Jääluokan määräämistä varten työnnettävästä proomusta ja työntävästä koneellisesta

aluksesta koostuvaa alusyhdistelmää voidaan pitää yhtenä koneellisena aluksena, jos alusten muotoilu ja kytkentäjärjestelmä ovat sellaiset, että alus pystyy toimimaan yhtenä aluksena jäissä kulkiessaan.

Koneteho ja rungon vahvistus määräytyvät alusyhdistelmän kokonaisuppouman perusteella.

Alusyhdistelmälle annetaan yhteinen jääluokkatodistus. Jos työntävä alus liikkuu yksin, sille on lisäksi annettava erillinen jääluokkatodistus ja sillä voi tällöin olla ylempi jääluokka.

Jos proomua kuljetetaan jollakin matkalla tavanomaisessa hinauksessa, se kuuluu tällöin jääluokkaan III.

7 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2002.

Tällä asetuksella kumotaan helpotuksista Saimaan kanavan ja vesistöalueen väylämaksuihin 13 päivänä maaliskuuta 1981 annettu asetus (203/1981) siihen myöhemmin tehtyne muutoksineen.

Helsingissä 22 päivänä elokuuta 2002

Liikenne- ja viestintäministeri *Kimmo Sasi*

Hallitusneuvos *Aila Salminen*

N:o 720

Valtioneuvoston asetus

**sosiaali- ja terveydenhuollon vuoden 2002 voimavaroista annetun valtioneuvoston asetuksen
5 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä elokuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä,

muutetaan 4 päivänä syyskuuta 2001 annetun sosiaali- ja terveydenhuollon vuoden 2002 voimavaroista annetun asetuksen (773/2001) 5 § sellaisena kuin se on asetuksessa 1483/2001, seuraavasti:

5 §	Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä
Kunnan omarahoitusosuus on 1 556,07	syyskuuta 2002.
euroa kunnan asukasta kohden.	

Helsingissä 22 päivänä elokuuta 2002

Peruspalveluministeri *Eva Biaudet*

Hallitussihteeri Ritva Kujala

N:o 721

Valtioneuvoston asetus
työntekijäin eläkeasetuksen 3 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä elokuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä,

muutetaan 23 päivänä helmikuuta 1962 annetun työntekijäin eläkeasetuksen (183/1962) 3 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on osaksi asetuksissa 709/1965 ja 542/1990, seuraavasti:

3 §

Työnantaja on velvollinen ilmoittamaan eläkelaitokselle sen lomakkeita käyttäen:

1) työntekijäin eläkelain alaisen työsuhteen alkamisesta ja päättymisestä viipymättä, jollei eläkelaitoksen kanssa ole sovittu erityisestä tietojen ilmoittamisen määräajasta, tällöin kuitenkin niin, että kunkin kalenterivuosiin jänneksen tiedot ilmoitetaan viimeistään sitä seuraavan kuukauden kuluessa;

2) kalenterivuoden päättyessä jatkuvat työntekijän eläkelain alaiset työsuhteet seuraavan helmikuun loppuun mennessä;

3) työntekijän kuoltua perhe-eläkkeen määrittämiseksi työntekijän nimi, henkilötunnus ja muut välttämättömät työsuhdetiedot;

4) vakuutuksen päättämiseksi välttämättömät työntekijäin eläkelain 17 §:n 1 momentissa tarkoitetut työntekijä- ja työsuhdetiedot kahden kuukauden kuluessa vakuutuksen päättymisestä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 2002.

Helsingissä 22 päivänä elokuuta 2002

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Hallitussihteeri Maritta Hirvi

N:o 722

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus**maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta kalahygieniasta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä elokuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimi	n:o	antopäivä	voimaan- tulo
MMM:n asetus kalahygieniasta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	15/EEO/2002	21.8.2002	28.8.2002

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöä koskevassa määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön elintarvike- ja terveystosastosta osoite Mariankatu 23, 00170 Helsinki, puhelin (09)160 01.

Helsingissä 23 päivänä elokuuta 2002

Hallitusneuvos *Kristiina Pajala*

Hallitussihteeri Erkki Arnkil